

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217456
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217456.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičíkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.12.2013 č.k. 6C/121/2012-105 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom žalobu zamietol a rovnako zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie konania. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že Okresný súd Spišský Nová Ves v exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote. Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 09.10.2012 č.k. 6C/121/2012 -8, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 súd prvého stupňa spojil, poukazujúc na ust. § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 6C/121/2012, 6C/186/2012, 6C/193/2012, 6C/220/2012, 6C/225/2012, 6C/310/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 6C/121/2012.

Súd prvého stupňa s poukazom na § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania.

Rozhodol tak o návrhu žalobcu zo dňa 05.12.2013 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Súd prvého stupňa v súvislosti s návrhom na prerušenie konania uviedol, že o námietke zaujatosti vyslovenej žalobcom v žalobnom návrhu Krajský súd v Košiciach právoplatne rozhodol a zaoberal sa všetkými dôvodmi, pre ktoré žiadal žalobca vylúčiť sudcov súdu prvého stupňa z rozhodovania a prejednávania v danej veci. Rozhodnutím krajského súdu je viazaný súd, ale aj účastníci konania. Ani opätovným preskúmaním návrhu na prerušenie konania nebolo

zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z týchto dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 1, 2, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1,2 a § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1,2, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 8 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 36 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní uzavrel, že žalobca splnil svoju povinnosť v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. a pred podaním návrhu podal žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom nárok žalobcu alebo jeho časť do rozhodnutia súdu nebol uspokojený. Podľa názoru súdu prvého stupňa žalobné návrhy podané žalobcom spĺňajú všetky náležitosti návrhu na začatie konanie v zmysle § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p., preto námietky žalovanej o nedostatkoch žalobných návrhov považoval za neopodstatnené.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, po preskúmaní veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a žalobný návrh bol podaný v rámci uplynutia 3-ročnej premlčacej doby. Premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi, resp. jeho právneho zástupcovi v exekučných konaniach, kedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve týmito rozhodnutiami.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok, a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody, t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Súd prvého stupňa po oboznámení sa s exekučnými spismi zistil, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. V týchto prípadoch bol právny vzťah medzi oprávneným a povinným hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský. Pokiaľ ide o posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania súd prvého stupňa uzavrel, že takýto postup nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup aj s poukazom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Cdo 539/2012, sp. zn. 6 Cdo 290/2012, či rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Podľa názoru súdu prvého stupňa rozhodnutie rozhodcovského súdu na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V daných exekučných veciach nie je možné konštatovať ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu, t.j. rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ani jedno rozhodnutie súdu prvého stupňa ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené, resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v exekučných konaniach ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov. V tej súvislosti súd prvého stupňa zistil, že v niektorých prípadoch boli sťažnosti žalobcu na prietahy v konaní vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. Navyše súd nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní, keďže porušenie článku 48 ods. 2 Ústavy SR na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní zistil, že ani tvrdenia žalobcu o tom, že k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu malo dôjsť tým, že nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora, nie sú dôvodné. Je totiž právne nevýznamné, že nebolo rozhodnuté v lehote o zmene súdneho exekútora (exekučný spis sp. zn. 14Er/106/2007), pretože súd skúmal dôvody na zastavenie exekúcie. Následne síce návrhu na zmenu exekútora vyhovel, no v krátkej dobe dospel k rozhodnutiu a exekúciu zastavil. Vzhľadom na veľký počet exekučných konaní s obdobným skutkovým základom súd posúdil, že toto rozhodnutie bolo vydané v primeranej lehote. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02.

Súd prvého stupňa teda uzavrel, že zo strany žalobcu nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Neboli tak naplnené hmotno-právne podmienky uplatnenia nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Z týchto dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol.

Aj napriek vyššie uvedeným záverom súd prvého stupňa konštatoval, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal výšku ním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy, keďže nepredložil žiadne listinné dôkazy a nenavrhol ani žiadne dokazovanie v tomto smere, teda ani z tohto pohľadu neunesol dôkazné bremeno.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu náhrada trov konania nepatrí a žalovaná v stanovenej lehote trovy konania nevyčísliła, pričom z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplynuli.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. e/, g/, h/, § 205 ods. 2 písm. c/, f/, a navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že žalobca ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením žalovanej k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto postup súdu prvého stupňa porušil jeho základné právo na kontradiktórny súdny proces, ale aj priamo ust. § 114 ods. 2 O.s.p. osobitne za situácie, keď súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie s prítomnými účastníkmi konania. Navyše žalovaná vzniesla námietku premlčania a na túto námietku nedal súd žalobcovi možnosť akokoľvek pre vyhlásením rozsudku reagovať. Žalobca ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nemal sa možnosť vyjadriť ani k dôkazom a tvrdeniam, nebol oboznámený s ich obsahom a nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci navyše nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V prípade, že súd na základe informácie o skutkových a právnych okolnostiach, ktorými disponuje, alebo s ktorými sa oboznámil v dôsledku dokazovania vykonaného ex offo zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, mal o tom informovať účastníkov konania a umožniť im, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Navyše podľa názoru odvolateľa vo veci rozhodoval sudca, ktorého vylúčenie žalobca navrhol, teda táto skutočnosť vyvoláva objektívne pochybnosti o nedostatku nestrannosti sudcov okresného súdu, napriek rozhodnutiu krajského súdu o tom, že sudca prejednávajúci danú vec nie je vylúčený. V tej súvislosti poukázal na iné rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, ktorý vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda (rozhodnutie zo dňa 17.10.2012 sp.zn. 11NcC/46/2012-24). Takýto postup súdu je v rozpore s judikatúrou ÚS SR a ESLP. Žalobca podal aj ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Súd prvého stupňa sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že žalobcom tvrdý nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd bol bezdôvodne nečinný a tak spôsobil zbytočné priesťahy v konaní a nerozhodol o návrhu žalobcu v zákonnej lehote. V napadnutom rozhodnutí sa súd prvého stupňa nevyporiadal so všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu, preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila, aj keď toto jej bolo doručené dňa 21.02.2014.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.01.2015 o 9.10 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 227/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.01.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p..

Žalobca podľa obsahu odvolania namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods.2 písm. a/, c/ a f/ O.s.p., teda že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesno-právnych predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné. Rovnako nie je jeho odvolanie dôvodné ani pokiaľ toto oprel o dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.

Námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia tiež nie je opodstatnená.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje stručné a výstižné prednesy účastníkov, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa taktiež vysvetlil akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd nezistil, že by postupom prvostupňového súdu či už v konaní alebo rozhodnutím sa účastníkovi konania - žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom z dôvodov ním v odvolaní uvedených.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhli, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Vecne správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa tvrdení o splnení predpokladov pre vznik nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č.514/2003 Z.z., rovnako ako tvrdil aj v konaní pred súdom prvého stupňa, nie sú opodstatnené.

Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoje úvahy o nesplnení zákonných podmienok na náhradu škody v prejednávanej veci podrobne rozviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa v konkrétnostiach dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nemá svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že nesprávny úradný postup v danom prípade bol jednoznačne preukázaný. Navyše odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú všeobecného charakteru, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa mal dopustiť.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, a síce, že súd nedoručil písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe žalobcovi, čím porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces a ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nie je dôvodné. Rovnako nie je dôvodné ani namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa.

Z obsahu spisu totiž vyplynulo, že žalovaná po doručení žaloby sa písomne vyjadrila podaním zo dňa 04.02.2013 (č.l. 31 a nasl. spisu), ktoré vyjadrenie bolo doručené žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dňa 14.02.2013 (doručenka na č.l. 41 spisu). Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu bol zo strany súdu prvého stupňa predvolaný na pojednávanie dňa 12.12.2013, ktoré prevzal dňa 15.11.2013 (doručenka na č.l. 87 spisu). Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 12.12.2013 v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p..

Žalobca požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 05.12.2013 z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a vo veci rozhodol, keďže dôvod pre odročenie pojednávania, ktorý uviedol žalobca v podaní zo dňa 05.12.2013, nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Je totiž zrejmé, že pokiaľ ide o námietku zaujatosti vznesenú zo strany žalobcu, o tejto v konaní už bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 11NcC/46/2012-15 tak, že sudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. Anna Slovinská nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 6C/121/2012. Ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý by opodstatňoval odročenie pojednávania, najmä za situácie, keď súd prvého stupňa návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

O dôležitý dôvod na odročenie pojednávania ide vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho alebo aj subjektívneho (čím mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

V pojednávanej veci žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania procesného návrhu na prerušenie konania. Takýto dôvod ale nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže nejde o objektívne ospravedlniteľný dôvod, ktorý by neumožnil žalobcovi zúčastniť sa na pojednávaní.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v konaní pokračoval aj po obdržaní žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania zo dňa 05.12.2013 a vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., neodňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa žalobca na pojednávanie dňa 12.12.2013 nedostavil, takýmto spôsobom sa sám vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní. Z toho vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania a ani práva žalobcu na súdnu ochranu v tomto smere porušené neboli.

Vyššie uvedené závery sa týkajú aj odvolacej námietky žalobcu, ktorý vytkol súdu prvého stupňa, že nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému

dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.12.2013 totiž vyplynulo, že dokazovanie listinami bolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže v danom prípade pojednávanie nariadené bolo a žalobca svojou nedôvodnou neprítomnosťou na pojednávaní sám zapríčinil, že nemohol uplatniť svoje procesné práva.

Rovnako nenáležitá je aj námietka žalobcu o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spisoch Okresného súdu Michalovce, vedených pod sp. zn. 13Er/245/2010, 13Er/245/2011 a 13Er/246/2010. Táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.12.2013.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo všetkých jeho výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.